

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 17

ການສື່ສານ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ	2
ບັນທຶກການດັດແກ້	3
ການສື່ສານ	4
1. ບົດນຳ	4
2. ຂອບເຂດ	4
3. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການສື່ສານສຳລັບການເກັບກູ້	4
3.1. ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກິນຈັກ	5
4. ລະບຽບການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ	5
5. ສະຖານີຄວບຄຸມເຄືອຂ່າຍ	5
6. ຊ່ອງສັນຍານວິທະຍຸສື່ສານຄື້ນຄວາມຖີ່ສູງ (VHF)	6
7. ລະບຽບໃນການນຳໃຊ້ວິທະຍຸສື່ສານ	6
8. ການຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ອຸປະກອນສື່ສານ	6
9. ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ	6

ບັນທຶກການດັດແກ້

ການຄຸ້ມຄອງການດັດແກ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຈະມີການທົບທວນຄືນເປັນທາງການ 3 ປີຕໍ່ຄັ້ງ. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສາມາດທົບທວນກ່ອນກຳນົດໄດ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳລັບຈຸດປະສົງເພື່ອດັດແກ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ. ຖ້າມີການດັດແກ້ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ເລກທີ, ວັນທີ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການດັດແກ້ໃສ່ໃນຕາຕະລາງທີ່ກຳນົດຢູ່ລຸ່ມນີ້.

ເມື່ອສຳເລັດການທົບທວນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ກໍ່ຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ນຳໃຊ້. ຂໍ້ດັດແກ້ຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນສະບັບດັດແກ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໄວ້ໃນສະບັບດັດແກ້ໃໝ່ເລີຍ ແລະ ໃຫ້ລຶບອອກຈາກຕາຕະລາງບັນທຶກການດັດແກ້. ຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ເລີ່ມຕັ້ງຕົ້ນບັນທຶກການດັດແກ້ໃໝ່ຈົນກວ່າຈະມີການທົບທວນຄືນໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປອີກ.

ເລກທີ	ວັນທີ	ລາຍລະອຽດການດັດແກ້

ການສື່ສານ

1. ບົດນຳ

ລະບົບສື່ສານແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ໃນການບໍລິຫານການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ. ຖ້າບໍ່ມີລະບົບສື່ສານ ການບັງຄັບບັນຊາ ແລະ ຄວບຄຸມການປະຕິບັດງານຈະພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕໍ່ພົວພັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິກໍຈະບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເທົ່າທີ່ຄວນ ແລະ ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ ແມ່ນມັນຈະກະທົບຕໍ່ການປະສານງານ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຈຳເປັນ ໃນການປະຕິບັດແຜນການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ.

ຄຊກລ ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຊຶ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສ້າງຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການສື່ສານເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ກວມລວມເອົາບັນດາຂໍ້ກຳນົດພື້ນຖານສຳລັບການສື່ສານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້ ລບຕ ຫຼື ຮັບລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

3. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການສື່ສານສຳລັບການເກັບກູ້

ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດງານເກັບກູ້ໃດໜຶ່ງ ທຸກອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງສ້າງສື່ສານດ້ວຍລະບົບວິທະຍຸ ຫຼື ໂທລະສັບລະຫວ່າງສະໜາມເກັບກູ້ກັບຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່ ແລະ ໃຫ້ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້. ລະບົບສື່ສານຕ້ອງມີການກວດກາຢ່າງເປັນປົກກະຕິໃນແຕ່ລະວັນ. ບໍ່ວ່າດ້ວຍກໍລະນີ ຫຼື ເຫດຜົນໃດກໍຕາມ ຖ້າວ່າການສື່ສານທາງວິດທະຍຸ ຫຼື ໂທລະສັບຫາກບໍ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດການເກັບກູ້ ບໍ່ວ່າສະຖານທີ່ໃດໆ.

ທຸກສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງມີລະບົບສື່ສານດ້ວຍວິດທະຍຸຢູ່ພາຍໃນສະໜາມນັ້ນ ຊຶ່ງຢ່າງນ້ອຍສຸດຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານເກັບກູ້ ແລະ ແພດສະໜາມ. ຕ້ອງໃຫ້ມີຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ຜູ້ອື່ນ ແລະ ຄົນຂັບລົດ ນຳສິ່ງຄົນເຈັບກໍຕ້ອງມີວິທະຍຸສື່ສານເປັນປະຈຳເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ຂໍ້ກຳນົດນີ້ຈະໃຊ້ສະເພາະກັບການປະຕິບັດງານ ຫຼື ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ໄກກັນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດເອີ້ນໃສ່ກັນໄດ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ດຳເນີນການເກັບກູ້ຢູ່ສອງສະໜາມ ທີ່ມີແພດປະຈຳສະໜາມ 1 ຄົນດຽວ (ເວລາເດີນທາງໄປມາລະຫວ່າງສະໜາມແມ່ນ 5 ນາທີ) ສະນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງມີການສື່ສານເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງ 2 ສະໜາມກ່ອນຈະເລີ່ມປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ໄດ້. ຕ້ອງກວດກາການລະບົບສື່ສານໃນທຸກໆຊົ່ວໂມງ. ຖ້າການສື່ສານຫາກບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ກັນໄດ້ການປະຕິບັດວຽກຢູ່ສະໜາມທີ່ບໍ່ມີແພດປະຈຳຢູ່ນຳ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຢຸດຈົນກວ່າລະບົບສື່ສານໄດ້ສ້ອມແປງ ແລະ ຕິດຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ແລ້ວຈຶ່ງເລີ່ມປະຕິບັດວຽກຕໍ່ໄປໄດ້.

ໃນເວລາດຳເນີນການທຳລາຍລະເບີດ ລະບົບການສື່ສານຕ້ອງໄດ້ມີການຕິດຕັ້ງ ແລະ ຮັກສາການຕິດຕໍ່ລະ ຫວ່າງຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍກັບຜູ້ເວນຍາມທັງໝົດຕະຫຼອດໄລຍະການປະຕິບັດວຽກງານ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວການສື່ສານໃນເວລາທຳລາຍລະເບີດຄວນນຳໃຊ້ວິທະຍຸສື່ສານ ແຕ່ໃນບາງກໍລະນີອາດນຳໃຊ້ການສື່ສານ ດ້ວຍທິວິການອື່ນກໍໄດ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການຕິດຕໍ່ສື່ສານລະຫວ່າງຜູ້ຊີ້ນຳການທຳລາຍກັບຜູ້ເວນຍາມຕະຫຼອດເວລາ.

ທ້າມນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ ຖືວິດທະຍຸມິຖື ຫຼື ໂທລະສັບມິຖືຕິດຕົວ ໃນຂະນະປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້.

ຖ້າລະບົບສື່ສານທີ່ນຳໃຊ້ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່, ຊ່ອງຮັບ-ສົ່ງ ຫຼື ເບີໂທລະສັບ ລາຍລະອຽດດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງໃຫ້ມີໄວ້ນຳຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ແຕ່ລະຄົນ ແລະ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ກໍໃຫ້ບັນຈຸລາຍລະອຽດດັ່ງກ່າວໄວ້ໃນເອກກະສານປະຈຳສະໜາມນຳ.

ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ແລະ ສຳນັກງານໃຫຍ່ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສະໜັບສະໜູນໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີພະນັກງານຢູ່ປະຈຳການເຝົ້າຕິດຕາມລະບົບສື່ສານຕະຫຼອດເວລາ ໃນຂະນະທີ່ໜ່ວຍປະຕິບັດງານເຮັດວຽກຢູ່ພາກສະໜາມ, ລວມທັງເວລາເດີນທາງອອກ ແລະ ກັບຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ແລະ ສຳນັກງານໃຫຍ່ນຳ.

ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປກ່ຽວກັບລະບົບສື່ສານທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງປະຕິບັດຄື:

- ກ. ຈະຕ້ອງກວດກາລະບົບສື່ສານໃນແຕ່ລະວັນກ່ອນຈະອອກເດີນທາງຈາກຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ.
- ຂ. ເມື່ອສຳເລັດການເກັບກູ້ລະເບີດປະຈຳວັນແລ້ວ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງຕົນຊາບວ່າ ວຽກໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ກຳລັງຈະກັບຄືນທີ່ພັກ.
- ຄ. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຈະຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງຕົນຊາບເມື່ອມາເຖິງທີ່ພັກແລ້ວ ແລະ ຈະຢຸດການສື່ສານ.

3.1. ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກ

ເຄື່ອງຈັກທີ່ມີຜູ້ບັນຊາຢູ່ພາຍໃນທີ່ພວມປະຕິບັດງານຢູ່ ຈະຕ້ອງມີວິທະຍຸສື່ສານ ເພື່ອຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບຜູ້ຊີ້ນຳວຽກເກັບກູ້ຕະຫຼອດເວລາ.

4. ລະບຽບການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ

ລະບຽບການລາຍງານອຸປະຕິເຫດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 23 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການລາຍງານ ແລະ ການສືບສວນເຫດການຈາກການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ”.

5. ສະຖານີຄວບຄຸມເຄືອຂ່າຍ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ສ້າງຕາໜ່າງລະບົບການສື່ສານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການເກັບກູ້ລະເບີດ ຕ້ອງກຳນົດສະຖານີແມ່ໃນແຕ່ລະຕາໜ່າງການສື່ສານ ເພື່ອເປັນສະຖານີຄວບຄຸມເຄືອຂ່າຍ. ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ສະຖານີຄວບຄຸມເຄືອຂ່າຍມີພະນັກງານປະຈຳການຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ໃນຂະນະທີ່ສະຖານີອື່ນຍັງເປີດເຄືອຂ່າຍຢູ່ ສະຖານີຄວບຄຸມເຄືອຂ່າຍມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຄື:

- ກ. ກຳນົດ ຫຼື ຊ່ອງສັນຍານໃຫ້ສະຖານີເຄືອຂ່າຍ.
- ຂ. ຮັກສາວິໄນການນຳໃຊ້ລະບົບວິທະຍຸສື່ສານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການສົ່ງຂໍ້ຄວາມ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊ່ອງສັນຍານ.
- ຄ. ຮັບປະກັນໃຫ້ສະຖານີເຄືອຂ່າຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂອງການສື່ສານ
- ງ. ຕິດຕາມກວດກາວິທະຍຸ.

ຈ. ປະສານງານໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ.

6. ຊ່ອງສັນຍານວິທະຍຸສື່ສານຄື້ນຄວາມຕື່ສູງ (VHF)

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຜູ້ຂຶ້ນກຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ລະບົບສື່ສານທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງຕົນນຳໃຊ້ຊ່ອງສັນຍານວິທະຍຸທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້ທັງນີ້ ກໍເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມສັບສົນລະຫວ່າງຜູ້ໃຊ້ວິທະຍຸສື່ສານ. ລະບົບຊ່ອງສັນຍານທີ່ນຳໃຊ້ສາມາດຕິດຕໍ່ກັນໄດ້ໃນເວລາທີ່ສະໜາມເກັບກູ້ສອງສະໜາມຫາກປະຕິບັດຢູ່ໄກ້ກັນ ແລະ ມີຊ່ອງສັນຍານຂອງວິທະຍຸເລື່ອມກັນ.

7. ລະບຽບໃນການນຳໃຊ້ວິທະຍຸສື່ສານ

ຜູ້ນຳໃຊ້ວິທະຍຸທຸກຄົນ ຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບໃນການນຳໃຊ້ວິທະຍຸສື່ສານ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ກ່ອນຈະເລີ່ມໂທອອກ ຜູ້ນຳໃຊ້ວິທະຍຸຈະຕ້ອງຟັງເບິ່ງກ່ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຊ່ອງດັ່ງກ່າວບໍ່ຄວນນຳ ໃຊ້ ຫຼື ຄວນໃຊ້.
- ຂ. ການໂທອອກຈະຕ້ອງໃຫ້ສັ້ນ ແລະ ກະທັດຮັດ.
- ຄ. ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ຊ່ອງສັນຍານຕະຫຼອດເວລາໃນເວລາໂທ.
- ງ. ເມື່ອຜູ້ຈົບຜຽນການສົນທະນາແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ຄຳວ່າ “ປ່ຽນ” ຫຼື ຄຳອື່ນທີ່ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັນ.
- ຈ. ເມື່ອສຳເລັດການສົນທະນາ ສະຖານີທີ່ເລີ່ມຕົ້ນການສົນທະນາຈະໃຊ້ຄຳວ່າ “ເລີກກັນ” ຫຼື ໃຊ້ຄຳເວົ້າອື່ນທີ່ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັນ.
- ສ. ໃຊ້ຄຳວ່າ “ຊາບ” ຫຼື ໃຊ້ຄຳເວົ້າອື່ນທີ່ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອເປັນສັນຍານບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າເຂົ້າໃຈແລ້ວ ຫຼື ເຫັນດີນຳ.

8. ການຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ອຸປະກອນສື່ສານ

ພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ນຳໃຊ້ວິທະຍຸສື່ສານໃນເວລາປະຕິບັດການເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາລະບົບສື່ສານທີ່ຕົນນຳໃຊ້ການຝຶກອົບຮົມລວມມີ:

- ກ. ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານຂອງລະບົບສື່ສານ.
- ຂ. ການນຳໃຊ້ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາລະບົບສື່ສານ ໃນລະດັບຜູ້ນຳໃຊ້.
- ຄ. ລະບຽບການນຳໃຊ້ວິທະຍຸໂທລະສັບ.
- ງ. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການສື່ສານສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້.
- ຈ. ລະບຽບການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານຂອງຕົນ ແລະ ເກັບຮັກສາບົດບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມໄວ້.

9. ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ

ລະບຽບການສື່ສານຂັ້ນພື້ນຖານ ຕ້ອງກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານ ຂອງ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ມີຄື:

-
- ກ. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການສື່ສານສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້.
 - ຂ. ລະບຽບການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ.
 - ຄ. ອອກແບບການ ແລະ ກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະຖານີຄວບຄຸມບັນຊາເຄືອຂ່າຍ (NCS).
 - ງ. ຂໍ້ກຳນົດຂັ້ນສູງສັນຍານການໂທວິທະຍຸສື່ສານຄວາມຖີ່ສູງ (VHF).
 - ຈ. ຂໍ້ກຳນົດລະບຽບໃນການນຳໃຊ້ວິທະຍຸໂທລະສັບ ແລະ ຄຳແນະນຳວິທີນຳໃຊ້.
 - ສ. ຄວາມຕ້ອງການໃນການຝຶກອົບຮົມດ້ານການສື່ສານສຳລັບການປະຕິບັດງານ.